

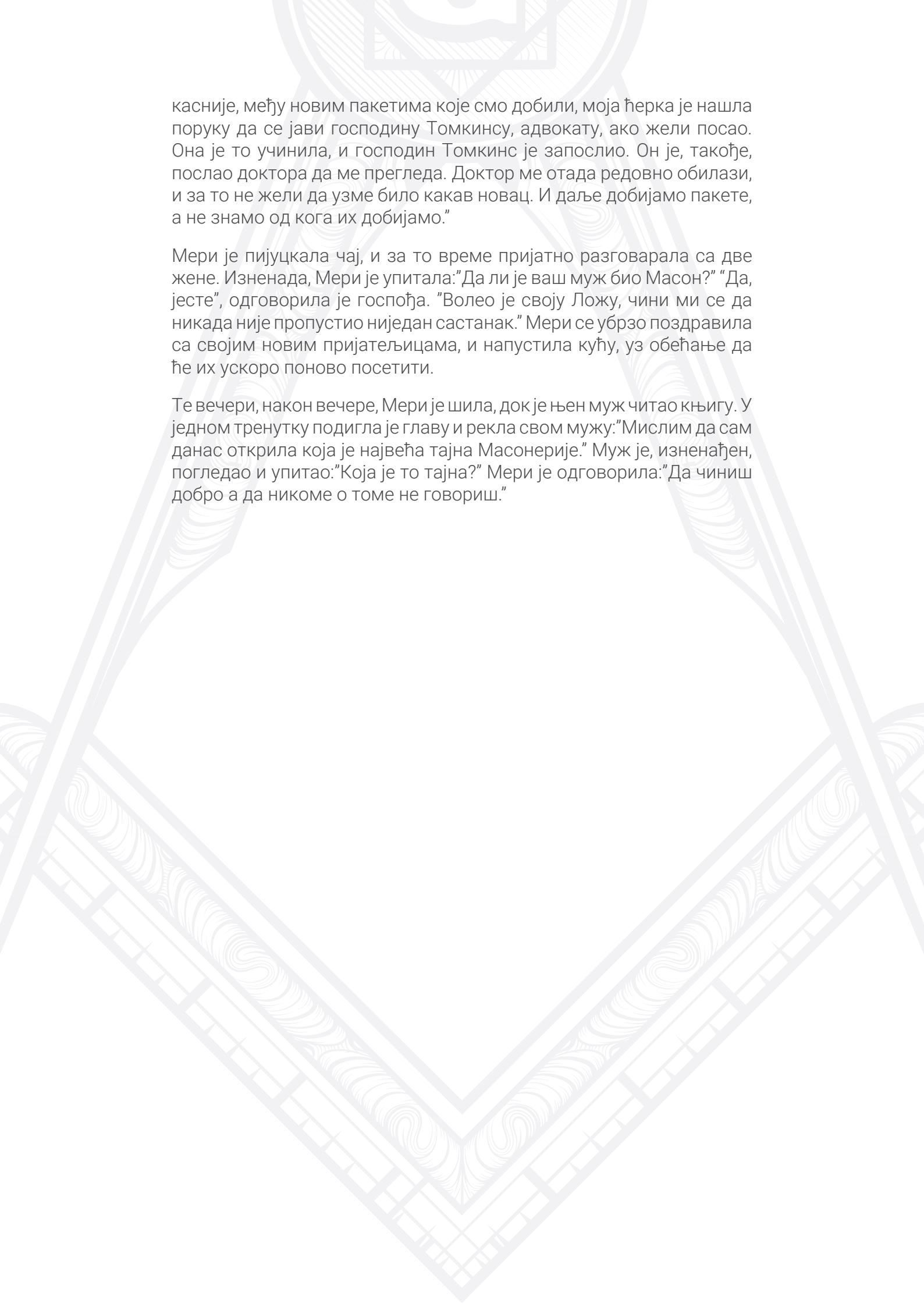
ТАЈНА МАСОНЕРИЈЕ

Средином 19. века, у једном малом граду у Америци, млади човек, Масон, рекао је својој жени: "Мери, да ли имаш шал који не користиш, и ако имаш, да ли можеш да ми га даш?" Мери је за тренутак била збуњена, а онда је отишла до ормана и донела мужу један од својих шалова. Он јој се захвалио, узео је шал и изашао из куће. Мери је била изненађена и сумњичава, јер је приметила да је у последњих неколико месеци њен муж више пута излазио предвече из куће без икаквог објашњења. Истина, никада се није дуго задржавао, а лице му је по повратку одисало спокојем. О тим изласцима нису говорили нити он, нити она.

Недељу дана касније, Мери је била у набавци у граду, када је угледала свој шал. Био је обавијен око врата једне лепе девојке. Била је у шоку. Бесна и изнервирана, одлучила је да следи девојку, све до периферије града и једне скромне кућице, у коју је девојка ушла. Мери је застала испред врата кућице, и одлучила да закуца на врата. Девојка је отворила врата и насмејала се. Мери је ушла у кућицу, погледала око себе и угледала старију госпођу која је лежала у кревету. Госпођа се насмешила и рекла: "Баш лепо од вас што сте дошли да нас посетите." Мери је била запањена, и није знала шта да каже. Девојка је упитала Мери да ли жели шољу чаја. Мери је климнула главом, и девојка се упутила према пећи, на коју је ставила чајник.

Док се вода за чај грејала, Мери је рекла: "Не знам шта би вам у овом тренутку тачно рекла, па ћу рећи оно што сам доживела. Видела сам мој шал на вашој ћерки и, морам да признам, била сам ван себе. Прошле недеље мој муж ме замолио да му дам тај шал, није ми рекао зашто, а сада га видим на вашој ћерки. Заиста не разумем..."

Госпођа је рекла: "Ми не знамо ко је испред врата наше кућице оставио тај шал. Не знамо ни ко за нас последњих неколико месеци чини тако лепе и важне ствари. Можда нам можете помоћи да решимо ту мистерију... Недуго након што је мој муж преминуо, почеле су да се дешавају необичне ствари... Били смо без новца. Ја више не могу да радим, а моја ћерка није могла да пронађе посао. Биле смо очајне. Нисмо имале хране нити огрев за зиму. А онда је једне вечери моја ћерка отворила врата кућице и пронашла неколико пакета са храном и одећом, као и дрва и угаљ за огрев. Не можете ни да замислите шта је то значило за нас. Неколико дана

касније, међу новим пакетима које смо добили, моја ћерка је нашла поруку да се јави господину Томкинсу, адвокату, ако жели посао. Она је то учинила, и господин Томкинс је запослио. Он је, такође, послао доктора да ме прегледа. Доктор ме отада редовно обилази, и за то не жели да узме било какав новац. И даље добијамо пакете, а не знамо од кога их добијамо.”

Мери је пијуцкала чај, и за то време пријатно разговарала са две жене. Изненада, Мери је упитала:”Да ли је ваш муж био Масон?” ”Да, јесте”, одговорила је госпођа. ”Волео је своју Ложу, чини ми се да никада није пропустио ниједан састанак.” Мери се убрзо поздравила са својим новим пријатељицама, и напустила кућу, уз обећање да ће их ускоро поново посетити.

Те вечери, након вечере, Мери је шила, док је њен муж читао књигу. У једном тренутку подигла је главу и рекла свом мужу:”Мислим да сам данас открила која је највећа тајна Масонерије.” Муж је, изненађен, погледао и упитао:”Која је то тајна?” Мери је одговорила:”Да чиниш добро а да никоме о томе не говориш.”